

Knjiga se začne z opisom Simonovega zgodnjega otroštva v katerem se poteguje za zmagovalne rezultate v smučanju. Vse gre kot po maslu, dokler ne Simon doživi prometne nesreče, med vračanjem s tekmojanja domov, v kateri je hudo poškodovan, kar mu prepreči nadaljno treniranje. Njegov oče Janez, se s tem ni hotel sprijazniti, kar je Simon dobro vedel.

V šoli je Simonu šlo dobro, saj je razgledan ter dobro izučen. Malo zato, ker je njegova mama profesorica in ji je od časa do časa malo pogledal čez ramo na kontrolke, malo pa zato, ker se je sam učil s pomočjo interneta. Tako je nekega dne pri naravoslovju »rešil«
spraševanja sošolko Petro, katera ga je po koncu ure povabila ven na pijačo.

Pred prometno nesrečo je Simona njegov oče dostikrat vzel na razne pohode odprave v visokogorje katerih se je kot zaprisežen hribolazec pogosto udeleževal. Po nesreči pa je Simona puščal doma, kar je Simon vzel kot znak, da oče dvomi v njegove sposobnosti, zato se mu je hotel »dokazati«.

Nekega dne je Janez povedal, da se bo udeležil še ene odprave in Simon ga je ponovno vprašal, če lahko gre z njim, kar je Janez zavrnil. Zato se je Simon odločil, da bom mesec dni preživel v gozdu brez absolutno ničesar. Mama se s tem sprva ni strinjala, a je pozneje le privolila.

Postavila pa je par pogojev; da Simon vzame s seboj bazične potrebščine, kot so nož, vrv ter sol ter da se vsakih sedem dni dobijo na istem mestu, kjer ga bo pregledala ter presodila če lahko ostane v gozdu še naslednjih sedem dni.

Simon je prvih par dni v gozdu preživel s hranjenjem z malinami, drugimi gozdnimi sadeži, pozneje pa tudi z ribami, kobilicami ter raznimi gobami. Našel si je prostor katerega je preuredil za začasno prebivališče, pozneje pa manjšo kotanjo, ki je zraven imela potok, katero je izbral za glavno prebivališče. Iz kamna si je naredil sekuro, iz gline pa posodo ter pribor, katere je uporabil za kuho juhe ter peko rib.

Veliko časa je vložil v raziskovanje gozda. Raziskal ter označil si je velikansko večino daljne okolice njegovega prebivališča, na kar je nekega dne iz grmovja na robu jase priletel merjasec ter ga z čekani ranil na nogi. Par dni kasneje pa je srečal tudi medvedko z mladiči, katere so posebej nevarne, saj varujejo mladiče.

Janja je bila dvanajst let stara deklica, hčer zakoncev Knez. Nekega večera, ko se je vračala domov z koncerta, je bila ugrabljena. Ugrabitelja, Tadej Berčič ter Matjaž Tadič sta jo odpeljala v oddaljeno koč v gozdu ter jo zaprla v sobo. Slednjega dne je Janji uspelo pobegniti, kar sta ugrabitelja opazila ter jo začela iskati. Uporabila sta tudi pse sledilce, ki so ju vodili skozi gozd po Janjini sledi.

Janja je po dolgem teku po gozdu od koč našla Simona, ki je ravno raziskoval nov del gozda. Ko jo je opazil, se je hitro oblekel, Janja mu je razložila kaj se ji je zgodilo in Simon se je odločil, da ji bo pomagal. Tistega dne se je moral vrniti na kraj, kjer ga je mama pregledala vsakih sedem dni, vendar tja ni šel, saj ni hotel pustiti Janje same, z njim pa je ni hotel vzeti, saj bi ju lahko ugrabitelja prestregla. Zavedal se je, da sta ugrabitelja dobro priskrbljena, da imata pse sledilce ter po vsej verjetnosti tudi napravo za nočni vid, zato jim je sledenje hotel upočasniti čim bolj kar se da. Hodil je po potokih, da so psi izgubili sled, z istega mesta odšel v več smeri, da jih zmede... Skoraj bi jima uspelo ubežati, a Janja se je po dolgem naporu močno utrudila, zato sta se ustavila v Simonovem glavnem prebivališču. Ugrabitelja sta z pregonom že obupala, se vrnila h koč, nahranila pse, ovrednotila kam bi lahko Simon ter Janja šla ter se odpravila tja.

Janjina starša sta že isto noč, ko je Janja izginila, odpravila na policijo ter prijavila izginotja njunega otroka, Janez, Simonova oče, pa je naslednji dan, ko Simon ni prišel na dogovorjen kraj, poklical svojega prijatelja na policiji ter prijavil pogrešanega sina. Policijska enota je imela

več kot dovolj dela ter ukrepati je bilo treba hitro. Vse pa se je obrnilo na boljše, ko je nek lovec sporočil svojemu prijatelju na policiji, da je videl dva otroka v gozdu ki se neslišno plazita mimo. Simona ter Janjo sta ugrabitelja le našla, a ko sta poslala pse skozi ozko špranjo v kotanjo jim je Simon z svojo sekuro razbil lobanje. Nato sta se ugrabitelja v besu pognala noter, a je Simon enega močno ranil na roki, zato sta odnehala. V obupu sta se odločila, da ju bosta zažgala, če ne prideta ven, kar pa nista naredila, zato sta začela nakladati veje ter listja na vhod v kotanjo. Simon ter Janja sta za las zbežala skozi luknjo, ki jo je Simon odkril zaradi prepaha, ki je nastajal, ugrabitelje pa so aretirali ko je iskalni helikopter zaznal dim, ki se je gosto vzdigoval v nebo.

Knjiga mi je bila nadvse všeč. Vsekakor bom prebral nadaljevanje, če bo le bilo izdano in se bom sam spomnil. Priporočal pa bi jo vsem sošolcem, tudi tistim, ki ne berejo radi, saj je dovolj kratka in te hitro »potegne noter«. Predvsem mi je všeč, saj je zgodba lepo časovno razporejena, kljub temu, da se v določenem delu knjige prepletata dve zgodbi, ki sta v začetku neodvisni ena od druge, ter da je vsebina razporejena po krajših poglavjih.

Mnenja sem, da je Simon pogumen, saj si je upal živeti v gozdu kljub vsem nevarnostim, ki jih to prinaša ter se je odločil pomagati Janji, kljub temu, da ga je to spravilo v življenjsko nevarnost, ko sta ju ugrabitelja izsledila ter zažgala grmado na vhodu v Simonovo zatočišče. Simon je tudi zelo iznajdljiv, kar je dokazal, ko si ne naredil sekuro, s katero se je pozneje tudi branil pred psi, pribor, posodo in se znašel pri iskanju ter predelavi hrane. Vsekakor ni bil izbirčen, saj se je zavedal, da če ne bo zaužil dovoljšno količino beljakovin ter prehranskih snovi, ne bo moglo njegovo telo pravilno delovati. Bil je tudi skrbeč, kar je bilo dobro razvidno, saj je posvečal ogromno pozornosti Janji, ko jo je potrebovala.

Menim, da bi lahko Simon odreagiriral na očetovo vedenje tudi drugače ter sebi prihranil nevarnosti, kateri se je izpostavljal v času ko je bil v gozdu, ter staršem zaskrbljenost. Če pogledamo na situacijo z drugega kota, pa menim, da je bilo vseeno v redu, da je bil v gozdu, ko je Janja zbežala, saj sama ne bi bila sposobna sama preživeti v gozdu, če je ne bi prej ugrabitelja ulovila ter jo odpeljala nazaj v koč.